

Sygn. akt IV CNP 22/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt III Ca [...],
w sprawie z powództwa [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
przeciwko R. K.
o zapłatę kwoty 13 866,78 złotych i 69 460,99 złotych
oraz z powództwa [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
przeciwko R. K.
o zapłatę kwoty 3 168,82 zł,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 listopada 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w G.: 1) oddalił apelację strony powodowej od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 listopada 2013 r. odnoszącego się do sprawy sygn. akt I C [...] o zapłatę 13.866,78 zł, mocą którego powództwo we wskazanej sprawie zostało oddalone, 2) oddalił apelację strony powodowej od tego samego wyroku Sądu Rejonowego odnoszącego się do sprawy I C [X.] o zapłatę 22.834,61 zł, mocą którego powództwo we wskazanej sprawie zostało oddalone.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego złożyła powódka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części (art. 424⁵ § 1 pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (punkt 2 powołanego artykułu), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem (pkt 6). Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny. Skarga niespełniająca któregokolwiek z tych warunków dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarga powódki nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które zostały naruszone przez

sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. i odwrotnie – wskazanie przepisu prawa materialnego lub przepisów postępowania, z którym orzeczenie jest niezgodne, nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. wskazania podstaw skargi i jej uzasadnienia.

W skardze powódki, przy obszernie powołanych przepisach prawa materialnego i procesowego, wypełniających przesłankę z art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, nie został zatem spełniony wymóg określony w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Niespełnianie powyższego powoduje, że skarga jest niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), co mając na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[aw]

aj